

ZSELICKI JÓZSEF

TÓTH LAJOS EMLÉKÉRE

*a ficfák árnyából
kitortek az álmok
páramászó dérzöld
hajnalok*

*dörrent a szív
megint
megint
vizek tükrén
egek álmok
mélyükön
nem gyöngy pörög
– bitzöld –
több a hazárafájtól
bétszeresen*

*ha Szürtétől jöttek
a felbők
a dalárdakék színét
záporok zubéja
püfölte szét*

*vakondok túrták
dombjaikat*

*de
az ég kékjéig
a föld zöldjéből
emelt
horizont
lilán
egy csíkban
fehérbe botlik
a Hold sárgája felé*

*űzzük
űzzük a gonoszt
erről a tájról
ijesszük el
feketén fájón*

*koszorút boztunk pajtás
te kitoltál velünk igen*

*lelkünk nem fáj
bömböl*

*a dübörgő rög
a takaró
sunnyizöldbe
borít*

lila

*ribaj szívek
ha hozzám érnek
a zöldtől
a kékig bámulok
utálatzöld
ringyóvörös
szürkén
patakszik az ég*

*fájni
ha fájni
ha
fájni én tudhatok*

*kutyám
a holdra vonít*